

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. ., 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – „ I СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Люб. Чернев

при участието на секретаря Любка Ян. Костова
като разгледа докладваното от Борислав Люб. Чернев Гражданско дело № 20211820100763 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба с правно основание чл.49, ал.1 ,вр. с чл.49, ал.3 от СК, депозирана от М. К., с ЕГН ***** от с. ., Община . ,Обл. Софийска против А. С. от гр. ., ., роден на ***** година.

Ищцата твърди, че с ответника са сключили граждански брак на 28.12.2019г.. От брака си имат едно родено малолетно дете - . С., с ЕГН *****.

Твърди се, че малко след сключване на брака отношенията между съпрузите охладнели, като ответникът престанал да се интересува от съпругата си. Започнал да упражнява върху нея психически тормоз и започнал в повечето случаи да предпочита да прекарва времето си сам.

Твърди се, че три дни след като ответникът бил пристигнал в страната за рожден ден на детето, си тръгнал и казал, че повече няма да се върне в България.

Твърди се, че за двете години от началото на брачната връзка ответникът не е участвал в издръжката на семейството си, не се интересувал и от детето си, като от раждането му го е виждал само два пъти.

Ищцата твърди, че сама отглежда сина си с помощта на родителите си, като живеят в семейното си жилище, което е собственост на родителите на ищцата.

Иска се съдът да постанови решение, с което да прекрати брака между страните по вина на ответника. Да възложи на ищцата упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака малолетно дете. Да определи местоживее на детето при майката. Да постанови обичаен режим на лични отношения на бащата с детето. Да осъди ответника да заплаща на малолетното си дете, чрез неговата майка месечна издръжка в размер на 300.00 лева заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, платима от датата на завеждане на исковата молба пред съда до настъпване на правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства. Да постанови след прекратяване на брака ищцата да носи фамилно име К..

Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК не е постъпил отговора на исковата молба. Такъв е депозиран по номера на делото в съда едва на 13.07.2022г.. Исковата молба с приложенията са били получени от ответника на 01.06.2022г., а пощенското клеймо върху плика, с който е изпратен от А. С. отговор на молбата по чл.49, ал.3 СК, е от 07.07.2022 година, т.е. отговорът е бил изпратен след изтичане на едномесечния срок указан на насрещната страна, с което е преклудирана възможността на ответника да възрази срещу подадената искова молба и се разкриват правни последици, за които ответната страна е уведомена надлежно.

В показанията си св. С. твърди, че познава съпруга на ищцата. Знае, че те М. и А. не живеят заедно от едва месец, след като са се били бракосъчетали. Били сключили брак декември 2019г. и месец след това вече не съжителствали. След като се родило детето им, А. не се върнал при жена си. Върнал се 14 дни, след като се родило детето и тогава вече имало Ковид -19. Върнал се, защото детето се било родило и всички се надявали съпрузите да имат нормален семеен живот. Ищцата се надявала да се получи хубаво семейство. Тогава имало задължителна карантина и А. му наложили такава за 14 дни, поради Ковид-а по това време. Свидетелката познавала ответника от 2012г., когато работели заедно. Знае, че А. обичал да пие, особено бира. Една вечер прекалил с бирата. След като приключила карантината се срещнал с ищцата и с детето. Ищцата била щастлива, но той постоял само два или три дни. Една вечер всички се били събрали и А. се опитал да помогне при къпането на детето, а после, след като седнали на масата казал, че ще си отива. Събрал си багажа и казал на бащата на ищцата, че не може да поеме отговорност за жена си и детето си, запалил колата и си заминал за .. Тогава си бил пийнал и го мислели дали с колата ще стигне жив до .. След това още веднъж дошъл за първия рожден ден на детето. М. и А. поддържали някакъв контакт в България в с. .., докато живеели там в една къща. А. се държал отчуждено с детето си, не като негов баща, а все едно, че то било което да е дете. Ответникът твърдял, че ищцата била научила детето да страни от баща си. В България три дни стоял и вечерта на рождения ден на детето се напил и пиан си тръгнал, като напуснал бащата на ищцата и казал, че нищо общо не иска да има с тези хора. От първия рожден ден на детето до ден днешен, той не е имал контакти с ищцата и с детето им и не се е обаждал. Не е помагал финансово за отглеждане на детето си и не му е изпращал нищо. От раждането на детето до настоящия момент единствено ищцата, с помощта на майка си и баща си се грижела за детето. Още щом били сключили брак, още тогава отношението на ответника към ищцата било дистанцирано. Имала планове ищцата да си изготви документи и да отиде в .., но А. решил, че ще се качва на круизен кораб, да работи. Това било 2019г.. Тогава затворили границите заради Ковид-а. Ответникът се качил на круизен кораб, а ищцата родила детето в М. и ответникът я обвинявал, защо живеела в М., а не в .. Тя се опитала да отиде при него, но поради Ковид-а не успяла. Свидетелката останала с впечатление, че ответникът не желал да се събере със семейството си. Все едно го насилвали да дойде и да си види детето.

От представения и приет по делото Социален доклад от 18.11.2022г., изготвен от Д"СП" . е видно, че малолетното дете . С. се е родило през май 2020 г. и по това време бащата А. С. е работил на кораби. Последният се е прибрал за малко да види детето, но са започнали проблемите между съпрузите, като ответникът обичал да употребява алкохол, не се интересувал много от детето, не помагал в грижите за детето и отново заминал да работи по корабите. За нуждата на изготвения доклад ищцата е предоставила данни, че няколко пъти ответникът е изпращал пари за детето, но като цяло се изолирал от живота на семейството си. Ищцата го търсила, опитвайки се да си изясни отношенията със съпруга си, но било без успех. Бащата дошъл на 1-вия рожден ден на детето за малко, но не проявил бащинска загриженост и топлина. М. К., детето ѝ и родителите ѝ са се установили трайно в България от месец март на 2021 година. Била по майчинство, след това започнала работа, а детето записано в детска ясла към ДГ "Слънце" – с...

Грижи за детето полага майката с помощта на нейните родители. В България живеят брат и сестрата на майката, които също помагат при нужда.

Жилището, в което се отглежда детето е под наем и е с административен адрес: гр. ., бул. " ." №15. Представлява апартамент в новопостроена жилищна кооперация, състоящ се от кухня с дневна, санитарен възел, две спални, мокро помещение и с отопление на газ. Жилищните условия са много добри, има обособено място за детето и налични за детето дрехи и играчки, както и други вещи от първа необходимост. Режимът на отглеждане е съобразен с възрастта на детето.

М. К. работи, като медицинска сестра в стоматологичен кабинет на територията на с..., с месечно трудово възнаграждение 1200 - 1500 лв. Същата е завършила висше образование в България, има диплома за зъботехник и желае в бъдеще да се занимава със зъботехника.

Родителите на майката на . живеят заедно с тях и помагат в домакинството и при отглеждането на детето, като бабата е пенсионер, а дядото е заварчик и има частен бизнес в тази област в Република М.. Ищцата има и брат и сестра, които са трудово ангажирани.

. С. е на 2 год. и 6 мес. и посещава детска ясла към ДГ "Слънце" – с... Детето е обгрижвано от майката и родителите й.

Малолетният . е много привързан към майка си, в чието присъствие усмихнат и спокоен. Детето излъчва спокойствие и в присъствието на баба си и дядо си.

Социалното проучване е установило, че майката М. К. притежава подходящи жилищни условия, подкрепяща среда и възможност да се грижи добре и да осигури потребностите на детето . С..

След преценка на доказателствата, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл.49, ал.1 ,вр. с чл.49, ал.3 от СК.

Страните по делото са сключили граждански брак на 28.12.2019 год., видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на Акт за граждански брак № 0029/20.01.2020год., изд. от Община ., гр. ..

От брака си имат едно родено дете - . С., с ЕГН *****. Видно от събраните доказателства още след сключването на брака с ищцата ответникът започнал да проявява дистанцираност. Това отношение е проявявал и към съпругата си и към детето, с което се държал не като негов баща, видно от показанията на изслушания свидетел. Ответникът осуетил и планове на съпругата си да отиде в Р. при него, като решил, че ще замине да работи на круизен кораб и го сторил. Пак в тази връзка, видно от събраните доказателства , от раждането на детето до настоящия момент, издръжката на . и грижата за детето е осъществявана изцяло и единствено от майката на детето и нейните родители. Акт на пълна дезинтересираност от страна на ответника към ищцата и роденото от брака им дете ., е било изявлението на ответника към бащата на ищцата, че „не може да поеме отговорност за жена си и детето си“, след което е запалил колата си и заминал за ./ вж. показанията на св. С./.. Сам ответникът в разговор с тъста си му е заявил също, че не желае да има нищо общо с тези хора, като от първия рожден ден на . до датата на изслушване на свидетеля по делото ответникът не е имал контакти с ищцата и с детето им и не се е обаждал.

При така изложеното съдът намира, че брачната връзка между страните е лишена от предвиденото от закона съдържание. Видно от доказателствата по делото, ответникът не желае и не е искал запазване на брачното правоотношение, като и по този начин му се вменява отговорност за дълбокото и непоправимо разстройство на брака. Свидетелката по делото е категорична, че още в началото на брачната връзка ответникът е демонстрирал охлаждане в отношението си към ищцата, както и отчуждение от роденото от брака дете ..

Между съпрузите е настъпило отчуждение до степен, в която взаимоотношенията им

се намират в противоречие с принципите заложи в чл.2, т.3, т.7 от СК, както и в противоречие с разпоредбите на чл.14 от СК. Видно пак от доказателства ищцата е положила усилия за заздравяване на брачното правоотношение, но същите са останали безрезултатни по причини у ответника по делото. В този смисъл бракът между страните е изчерпан от дължимото се по смисъла на чл.14 от СК съдържание, поради разделно живееене вече с продължителност от около две години, пълно отчуждаване между съпрузите, както и отчуждение на ответника спрямо роденото от брака дете / вж. показанията на св. С./. С оглед събраните доказателства за съда се налага извод за липса у страните на взаимно уважение, липса на съвместно живееене, наличие от страна на ответника на бягство от дължимата се загриженост за семейството, в т.ч. съпруга и роденото от брака дете, които факти установени по делото са в противоречие с разпоредбите на чл.2, чл.14, чл.15 от СК.

По делото не се събраха доказателства за евентуално последващо позитивно изменение в отношенията между двамата съпрузи, което да представлява индичия за сближаване, загриженост и проява на уважение от страна на ответника спрямо неговата съпруга, както и по отношение на роденото от брака дете. Тук следва да се отбележи, че евентуалната трудова и/или финансова необезпеченост на ответника, в качеството на съпруг и баща, не могат да служат за оправдание за незачитане на брачната връзка и на роденото от брака дете. Брачната връзка между страните в процеса към настоящия момент е трайно и необратимо нарушена, основание за прекратяване на брака между страните. С оглед изложените съображения настоящият състав приема, че вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака има ответника по делото.

По отношение упражняването на родителските права

Страните в процеса имат едно родено от брака малолетно дете - . С., с ЕГН *****. Доказателствата по делото несъмнено сочат, че отглеждането и възпитанието на детето се осъществява от неговата майка, с помощта и на бабата и дядото по майчина линия. Приетия по делото социален доклад изготвен от Д"СП" . сочи, че основни грижи за детето се полагат от майката и нейните родители. Налице е здрава емоционална връзка между майка-дете и дете и баба и дядо по майчина линия. Социалното проучване е установило, че майката М. К. притежава подходящи жилищни условия, подкрепяща среда и възможност да се грижи добре и да осигури потребностите на сина си. От друга страна установи се в процеса, че бащата на детето обичал да употребява алкохол / бира / и е „прекалявал“ с алкохола, който факт не е добър пример за поведение от страна на този родител /вж. св. С./. Ето защо настоящият състав намира, че правата по отношение на отглеждането и възпитанието на малолетния . следва да се предоставят на майката М. К. Салич, като отглеждането на детето ще се осъществява на адрес на майката.

По отношение на семейното жилище

От доказателствата по делото се установява, че едва месец след сключване на брака между страните, те вече са заживели отделно един от друг, принос за което е имал изцяло ответникът по делото, като и месец след раждането на детето А. С. не се е върнал да живее при съпругата си. Местоживееенето на ищцата е било в РМ., когато след раждането на детето ответникът е посетил дома на съпругата си и на детето си, но няколко дни след това отново си е тръгнал. При последваща сбирка на роднините на детето по повод на първия му рожден ден ответникът е пристигнал в дома на съпругата си, при семейството си в България, но престоял три дни, като вечерта на рождения ден на сина си се е напил и отново си тръгнал, като декларативно е заявил, че „не иска да има нищо общ с тези хора“. Според § 1 от ДР към СК "семейно жилище" по смисъла на този кодекс е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца. В този смисъл съдът намира, че касателно страните по делото не е налице семейно жилище по смисъла на цитирания закон, поради което съдът не дължи произнасяне в тази част, както и не е направено такова искане от страна на ищеца по делото, видно и от петитума на

исковата молба.

По издръжката на детето

От събраните доказателства се установява, че издръжката по отношение на малолетния Дани се осъществява от майката на детето, както и с помощта на нейните родители. Доказателствата соча, че няколко пъти ответникът е изпращал пари за сина си, но същите не се установява да имат характер на издръжка по отношение на малолетния .. Ищцата има завършено висше образование и има специалност „зъботехника“, но размерът на трудовото ѝ възнаграждение възлиза на около 1300-1500 лева. От друга страна детето често боледува, което налага извод за системна необходимост от профилактика и лечение за детето. На следващо място малолетният . посещава детска ясла към ДГ“Слънце“, добре е адаптирано към средата в детското заведение, но остава проблемът с честото боледуване на малолетния /вж. представения по делото социален доклад от Д“СП“ /. Чл.143, ал.2 от СК вменява в задължение на всеки родител да заплаща издръжка на ненавършилото пълнолетие дете независимо дали родителят е в работоспособна възраст и дали може да се издържа от имуществото си. ., като дете на страните по делото е малолетен, следователно родителите му дължат издръжка, независимо от работоспособността си или от това дали могат да се издържат от имуществото си, до навършване на пълнолетие на детето. Следователно независимо от наличието или не на трудово правоотношение, в каквато да е встъпил ответника по делото и независимо от размера на евентуалния договорен доход по такова правоотношение, на основание чл.143, ал.2 от СК ответникът ще следва да бъде осъден да заплаща претендираната с исковата молба месечна издръжка на роденото му от брака с ищцата дете . С., в размер на 300.00 лева, платима от 28.07.2021г. - датата на депозиране на исковата молба пред съда, до настъпване на правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства. Това е така и поради обстоятелството, че получавания от майката месечен доход, с оглед установените и инфлационни процеси, се явява недостатъчен за да бъде подсигурен в най-пълна степен социално-битовия статус на детето, както и да бъдат подсигурени в най-пълна степен и неговите потребности в здравен аспект, в каквато насока на дефицит са и събраните в процеса доказателства/ вж. приетия по делото Социален доклад от 18.11.2022г., изготвен от Д“СП“ /. Ето защо следва ответникът да бъде осъден да заплаща на сина си . С. претендираната с исковата молба месечна издръжка в размер на 300 лева.

По отношение режима на лични отношения между детето и родителя

При горните обстоятелства настоящият състав счита, че следва, с оглед ниската възраст на детето, да се установи режим на лични отношения на бащата А. С. с малолетния му син . С., както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10.00 ч. до 18.00 часа, без приспиване, както и две седмици през лятото, несъвпадащи с годишния отпуск на майката.

По отношение фамилното име на съпругата след прекратяване на брака

Със сключването на граждански брак между съпрузите ищцата е приела фамилното име на съпруга си – М. К. / чл.12 от СК/. С исковата молба ищцата е заявила желанието си в случай, че съдът прекрати брака между страните, да постанови промяна на фамилното ѝ име от М. К., като възстанови предбрачното ѝ фамилно име М. К., с оглед правната възможност за това предоставена с чл.53 от СК. Ето защо съдът намира, че следва да се

уважи така направеното искане и да постанови исканата промяна във фамилното име на ищцата.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК ще следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата направените разноси по делото - внесена държавна такса по производството и заплатено възнаграждение за един адвокат съгласно Договор за правна защита и съдействие № 0000051373/27.07.2021г., които в общ размер на 625.00/шестстотин двадесет и пет / лева.

При този изход на делото следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата по сметка на РС . държавна такса – 4% върху тригодишните платежи за издръжката на малолетния . С., а именно сумата от 432.00/ четиристотин тридесет и два / лева.

Съдът следва да постанови и предварително изпълнение на решението в частта относно издръжката на малолетното дете, на основание чл.242, ал.1 ГПК.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен на 28.12.2019 година, за който е съставен Акт за граждански брак № 0029/20.01.2020 год., изд. от Община ., гр. ., обл. .ска, **между М. К., с ЕГН ***** от с. ., Община ., Обл. Софийска и А. С. от гр. ., ., роден на ***** година, като ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН, на основание чл. 49, ал. 1 СК**, по вина на съпруга А. С..

ПРЕДОСТАВЯ на майката М. К., с ЕГН *****, **упражняването на родителските права** по отношение на роденото от брака между страните малолетно дете . С., с ЕГН *****.

ПОСТАНОВЯВА, че роденото от брака малолетно дете . С., с ЕГН ***** **, ще живее на адрес на майката М. К., с ЕГН *******, а именно: с. ., ул. „„“ №9, Община ., обл. Софийска.

ПОСТАНОВЯВА режим на лични отношения на бащата А. С. от гр. ., ., роден на *** година, с малолетния му син . С., с ЕГН *******, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца за времето от 10.00 ч. до 18.00 часа, без препиване, както и две седмици през лятото, несъвпадащи с годишния отпуск на майката.

ПОСТАНОВЯВА, че с прекратяването на брака М. К., с ЕГН *****, ще носи предбрачното си фамилно име **М. К..**

ОСЪЖДА А. С. от гр. ., ., роден на *** година, да заплаща на малолетния си син . С., с ЕГН *******, месечна издръжка в размер на 300.00 лева, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, платима от 28.07.2021г. до настъпване на

правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства.

ОСЪЖДА А. С. от гр. ., ., роден на ***** година, да заплати на М. К., с ЕГН ***** , сторени разноси по делото в общ размер на 625.00 / шестстотин двадесет и пет/ лева, в т. държавна такса и адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА А. С. от гр. ., ., роден на ***** година, да заплати в полза на държавата по сметка на РС . държавна такса в размер на 432.00 / четиристотин тридесет и два / лева върху тригодишните платежи по издръжката на малолетния . С..

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.242, ал.1 от ГПК, **предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.**

Решението подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – .: _____